

Datum van inontvangstneming : 10/09/2018

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-495/18 - 1

Zaak C-495/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

30 juli 2018

Verwijzende rechter:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 mei 2018

Verzoekende partij: YX

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

BESLISSING

De Najvyšší súd Slovenskej republiky (hoogste rechterlijke instantie van de Slowaakse Republiek; hierna: „Najvyšší súd”) [omissis] [samenstelling van het college] heeft in de strafprocedure tegen YX, die is veroordeeld voor ontduiking van belastingen, heffingen en soortgelijke verplichte betalingen als bedoeld in artikel 240, leden 1 en 3, van de Trestný zákonník Českej republiky (wetboek van strafrecht van de Tsjechische Republiek; hierna: „Tsjechisch wetboek van strafrecht”), een ernstig delict, op 29 mei 2018 te Bratislava achter gesloten deuren aldus

beslist:

Overeenkomstig artikel 318, lid 1, juncto artikel 244, lid 4, van de [Trestný poriadok] (Slowaaks wetboek van strafprocesrecht) wordt de procedure voor de erkenning en tenuitvoerlegging van het vonnis van de Krajský soud v Ústí nad Labem (rechter in eerste aanleg Ústí nad Labem, Tsjechië) van 10 november 2014, [omissis] [zaaknummer], en van het arrest van de Vrchní soud v Prahe (rechter in tweede aanleg Praag, Tsjechië) van 27 februari 2015, [omissis]

[zaaknummer], die gezamenlijk worden onderzocht – waarbij YX voor ontduiking van belastingen, heffingen en soortgelijke verplichte betalingen als bedoeld in artikel 240, leden 1 en 3, van het Tsjechische wetboek van strafrecht, een ernstig delict, is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van 5 jaar, die in een penitentiaire inrichting ten uitvoer moet worden gelegd – **geschorst, en wordt bij het Hof van Justitie van de Europese Unie een verzoek om een prejudiciële beslissing** ingediend over de uitlegging van artikel 4, lid 1, onder a), artikel 4, lid 2, en artikel 9, lid 1, onder b), van kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnisen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie (PB 2008, L 327, blz. 27), zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 [PB 2009, L 81, blz. 24 (hierna: „kaderbesluit”)].

Motivering

- 1 De Krajský súd v Trenčíne (rechter in eerste aanleg Trenčín, Slowakije), heeft bij vonnis van 6 december 2017, [omissis] [zaaknummer], overeenkomstig artikel 17, lid 1, van [zákon] č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení [zákon] č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (wet nr. 549/2011 inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen waarbij een tot vrijheidsbeneming strekkende strafrechtelijke sanctie is opgelegd in de Europese Unie en tot wijziging en **[Or. 2]** aanvulling van wet nr. 221/2006 inzake de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen, zoals gewijzigd; hierna: „wet nr. 549/2011”), beslist dat het vonnis van de Krajský soud v Ústí nad Labem van 10 november 2014, [omissis] [zaaknummer], en het arrest van de Vrchní soud v Prahe van 27 februari 2015, [omissis] [zaaknummer], die gezamenlijk werden onderzocht – waarbij YX, onderdaan van de Slowaakse Republiek, wegens ontduiking van belastingen, heffingen en soortgelijke verplichte betalingen als bedoeld in artikel 240, leden 1 en 3, van het Tsjechische wetboek van strafrecht, een ernstig delict, is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van vijf jaar – worden erkend en ten uitvoer gelegd. Daarbij heeft deze rechter overeenkomstig artikel 48, lid 2, onder a), van de Trestný zákon (Slowaaks wetboek van strafrecht) en artikel 17, lid 2, van wet nr. 549/2011 met het oog op de tenuitvoerlegging van de opgelegde en erkende sanctie tevens bepaald dat de gevonniste persoon in een penitentiaire inrichting met licht regime wordt geplaatst.
- 2 De gevonniste persoon YX heeft tegen dit vonnis tijdig beroep ingesteld, en daarbij onder andere aangevoerd dat de Krajský súd de gronden die aan de erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissing in de weg stonden in overweging had moeten nemen. In dit verband wijst de gevonniste persoon op de omstandigheid dat hij sinds 2015 in de Tsjechische Republiek woont op het adres [geanonimiseerd gegeven], samen met zijn partner, met wie hij een gezin wil stichten. Daarom meent hij dat de Krajský súd onrechtmatig heeft gehandeld, ook omdat voor de vaststelling van zijn gewone verblijfplaats uitsluitend zijn vaste

verblijfplaats in de woning van zijn moeder in aanmerking is genomen, waar hij na 2004 niet meer heeft gewoond. Daarbij heeft hij erop gewezen dat hij, indien hij naar behoren over de procedure bij de Krajský súd was ingelicht, deze rechter bewijs had kunnen leveren dat zijn verklaringen op waarheid berusten, en niet zou zijn vastgesteld dat hij zijn gewone verblijfplaats op het grondgebied van de Slowaakse Republiek heeft. Daarnaast heeft de gevonniste persoon aangevoerd dat de erkenning en de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke sancties die vrijheidsbeneming in andere lidstaten meebrengen volgens wet nr. 549/2011 tot doel heeft de reclassering van de gevonniste persoon te bevorderen, welk doel niet kan worden bereikt indien de sanctie wordt uitgevoerd buiten het grondgebied van de Tsjechische Republiek, waar zijn partner en al zijn vrienden wonen.

- 3 Ingevolge het ingestelde hoger beroep heeft de Najvyšší súd de rechtmatigheid en de gegrondheid van de bestreden beoordelingen in het vonnis, en de regelmatigheid van de procedure voorafgaand aan de bij hem aanhangige procedure onderzocht en is hij tot de volgende conclusies gekomen.
- 4 Op 16 oktober 2017 is bij de Krajský súd een certificaat van de Krajský soud v Ústí nad Labem ingediend dat is afgegeven overeenkomstig artikel 4 van het kaderbesluit, samen met de bovenvermelde vonnissen waarbij YX wegens ontduiking van belastingen, heffingen en soortgelijke verplichte betalingen als bedoeld in artikel 240, leden 1 en 3, van het Tsjechische wetboek van strafrecht, een ernstig delict, is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van 5 jaar, die ten uitvoer moet worden gelegd in een penitentiaire inrichting. Volgens punt g) van dit certificaat zijn de vonnissen en het certificaat toegezonden aan de Slowaakse Republiek in haar hoedanigheid van tenuitvoerleggingsstaat, aangezien de uitvaardigende autoriteit tot de overtuiging was gekomen dat de tenuitvoerlegging van de opgelegde sanctie in de tenuitvoerleggende staat in overeenstemming was met de doelstelling de **[Or. 3]** reclassering van de gevonniste persoon te bevorderen, aangezien de tenuitvoerleggingsstaat de staat was waarvan de gevonniste persoon onderdaan was en waarin hij woonde. Uit het certificaat blijkt daarnaast dat de gevonniste persoon zich op het grondgebied van de Slowaakse Republiek moest bevinden, waar hij zijn vaste verblijfplaats heeft en waar zijn ouders wonen, aangezien ten aanzien van hem toestemming was verleend om de tenuitvoerlegging van de sanctie om gezondheidsredenen op te schorten tot 1 januari 2018. Niet bekend is of hij in de tenuitvoerleggingsstaat andere familiebanden heeft. De mening van de gevonniste persoon over de toezending van de betrokken vonnissen en het certificaat is niet bij de Krajský súd ingediend omdat hij niet kon worden gehoord, aangezien hij zich reeds op het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat bevond. Uit de processtukken kan niet worden opgemaakt of ten aanzien van YX de kennisgeving aan de gevonniste persoon als bedoeld in bijlage II van het kaderbesluit aan YX is verricht, en aan de Slowaakse Republiek, als tenuitvoerleggingsstaat, is niet verzocht om in deze kennisgeving te voorzien (artikel 6, lid 4, van het kaderbesluit).
- 5 Na raadpleging van het bevolkingsregister van de Slowaakse Republiek heeft de Najvyšší súd voorts geconstateerd dat de gevonniste persoon YX onderdaan van

de Slowaakse Republiek is en dat als zijn vaste verblijfplaats sinds 22 oktober 1986 [geanonimiseerd gegeven], in het district Trenčín, is geregistreerd.

- 6 Volgens artikel 4, lid 1, onder a), van wet nr. 549/2011 kan een beslissing in de Slowaakse Republiek worden erkend en ten uitvoer gelegd indien het feit waarvoor de beslissing is genomen ook in de rechtsorde van de Slowaakse Republiek strafbaar is, onverminderd het bepaalde in de leden 2 en 3, en indien de gevonniste persoon Slowaaks onderdaan is en zijn gewone verblijfplaats in de Slowaakse Republiek heeft of in deze Staat bewezen familiale, sociale of arbeidsgerelateerde banden heeft die kunnen bijdragen aan een betere reclassering gedurende de tenuitvoerlegging van de tot vrijheidsbenemende strekkende strafrechtelijke sanctie op het grondgebied van de Slowaakse Republiek.
- 7 Daaruit volgt dat de Slowaakse regeling aan de erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing van de beslissingsstaat de voorwaarde stelt dat de gevonniste persoon onderdaan van de Slowaakse Republiek is en (a) zijn gewone verblijfplaats op het grondgebied van deze Staat heeft, of (b) op dit grondgebied bewezen familiale, sociale of arbeidsgerelateerde banden heeft die kunnen bijdragen tot een betere reclassering gedurende de tenuitvoerlegging van de tot vrijheidsbenemende strekkende strafrechtelijke sanctie op het grondgebied van de Slowaakse Republiek.
- 8 Volgens artikel 3, onder g), van wet nr. 549/2011 wordt in deze wet onder „gewone verblijfplaats” een vaste of tijdelijke verblijfplaats verstaan.
- 9 Volgens artikel 2, lid 2, van de [zákon] č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (wet nr. 253/1998 inzake de verklaring van verblijfplaats van onderdanen van de Slowaakse Republiek en het bevolkingsregister, zoals gewijzigd; hierna: „wet [Or. 4] inzake de verklaring van verblijfplaats”) wordt voor de registratie in het bevolkingsregister onder „verblijfplaats” een vaste of tijdelijke verblijfplaats verstaan.
- 10 Volgens artikel 3, lid 1, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats komt de vaste verblijfplaats van een onderdaan doorgaans overeen met de plaats op het grondgebied van de Slowaakse Republiek waar hij zijn vaste woonplaats heeft. In een bepaald tijdsbestek heeft een onderdaan slechts één vaste verblijfplaats.
- 11 Volgens artikel 3, lid 2, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats heeft een onderdaan slechts vaste verblijfplaats in het pand, of het onderdeel daarvan, dat is onderscheiden met een huisnummer of met een huisnummer en een kadastrummer en is bestemd voor bewoning, voor (toeristisch) verblijf, of voor vakantie, tenzij de genoemde wet anders bepaalt. Onder onderdeel van een pand wordt ook een appartement verstaan. In artikel 3, lid 3, is bepaald dat de verklaring van vaste verblijfplaats van de onderdaan geen enkel recht ten aanzien van het in lid 2 bedoelde pand of de eigenaar daarvan doen ontstaan, en louter een registratie is.

- 12 Volgens artikel 3, lid 7, zinsdeel tot aan de puntkomma, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats, is elke onderdaan verplicht om een vaste verblijfplaats op te geven indien hij niet permanent in het buitenland verblijft.
- 13 In artikel 6, lid 1, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats is bepaald dat de onderdaan die voornemens is zich in het buitenland te vestigen, vóór zijn vertrek bij de administratieve instantie die de gegevens betreffende zijn verblijfplaats beheert dient aan te melden dat hij zijn vaste verblijfplaats opheft. In zijn verklaring vermeldt hij de staat en de verblijfplaats waarnaar hij voornemens is te verhuizen en de datum waarop zijn verblijf in het buitenland aanvangt, die overeenkomt met de datum waarop zijn vaste verblijfplaats wordt opgeheven. Hetzelfde artikel bepaalt in lid 3 dat de onderdaan die in het buitenland verblijft en tijdens dit verblijf besluit om zijn vaste verblijfplaats op het grondgebied van de Slowaakse Republiek op te heffen, deze opheffing kan mededelen via de vertegenwoordiging van de Slowaakse Republiek, of via een [zijn] gemachtigde vertegenwoordiger in de Slowaakse Republiek. De vertegenwoordiging van de Slowaakse Republiek of de gemachtigde vertegenwoordiger verstrekt de voor het beheer van gegevens over de vaste verblijfplaats van de onderdaan bevoegde autoriteit de van een gewaarmerkte handtekening voorziene verklaring van de onderdaan waarin de staat en de actuele verblijfplaats in het buitenland zijn vermeld. De vaste verblijfplaats wordt opgeheven op de datum waarop dit document aan de bevoegde autoriteit is verstrekt.
- 14 Artikel 8, lid 1, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats definieert als tijdelijke verblijfplaats de plaats, anders dan de vaste verblijfplaats, waar de onderdaan zich tijdelijk vestigt, indien dit verblijf langer duurt dan 90 dagen; daarnaast wordt onder tijdelijke verblijfplaats verstaan de plaats op het grondgebied van de Slowaakse Republiek waar een onderdaan die permanent in het buitenland woont verblijft, indien dit verblijf langer duurt dan 90 dagen **[Or. 5]**.
- 15 Volgens artikel 9 van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats heeft de onderdaan die zijn vaste verblijfplaats op het grondgebied van de Slowaakse Republiek heeft en voornemens is voor een periode van meer dan 90 dagen naar het buitenland te vertrekken, het recht om deze omstandigheid mee te delen aan de bevoegde autoriteit in de plaats van zijn vaste of tijdelijke verblijfplaats. In deze mededeling vermeldt hij de staat, de verblijfplaats en de voorziene duur van het verblijf.
- 16 Uit de aangehaalde bepalingen volgt dat de vaste of tijdelijke verblijfplaats van een onderdaan van de Slowaakse Republiek op het grondgebied van deze Staat die volgens wet nr. 549/2011 zijn gewone verblijfplaats is, slechts als registratie dient (zie artikel 2, lid 2, en artikel 3, lid 3, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats) en dat voor het bestaan van deze verblijfplaatsen niet vereist is dat de onderdaan daar daadwerkelijk verblijft en daarmee dus familiale, sociale, arbeidsgerelateerde of andere banden heeft. In het geval van de vaste verblijfplaats schrijft de wet weliswaar voor dat elke onderdaan die niet permanent in het

buitenland verblijft, dit dient aan te melden (artikel 3, lid 7, zinsdeel vóór de puntkomma, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats), en eveneens dat elke onderdaan moet verklaren wanneer het tijdelijk verblijf stopt indien hij naar het buitenland vertrekt om zich daar te vestigen (artikel 6, lid 1, van de wet inzake de verklaring van verblijfplaats), doch deze wet voorziet niet in sancties indien deze verplichting niet wordt nagekomen.

- 17 Overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a), van wet nr. 549/2011 kan een beslissing van de beslissingsstaat over de oplegging van een tot vrijheidsbeneming strekkende strafrechtelijke sanctie (indien is voldaan aan de voorwaarde van de dubbele strafbaarheid, voor zover de wet niet anders bepaalt) dus ook worden erkend en ten uitvoer gelegd indien de gevonniste persoon die onderdaan van de Slowaakse Republiek is, feitelijk niet in deze Staat woont (maar in de beslissingsstaat), maar op het grondgebied van de Slowaakse Republiek slechts een geregistreerde – vaste of tijdelijke – verblijfplaats heeft. Vreemd genoeg dus ook wanneer een onderdaan van de Slowaakse Republiek die permanent in het buitenland woont, heeft verklaard dat hij op het grondgebied van deze Staat slechts een tijdelijke verblijfplaats heeft. De voorwaarde dat de gevonniste persoon bewezen familiale, sociale of arbeidsgerelateerde banden heeft die kunnen bijdragen aan een betere reclassering is immers slechts subsidiair, en volgens de Slowaakse rechtsorde hoeft daaraan slechts te zijn voldaan indien de onderdaan van de Slowaakse Republiek zijn gewone verblijfplaats – te weten de vaste of tijdelijke verblijfplaats – niet op het grondgebied van deze Staat heeft.
- 18 Wat dit aspect betreft, lijken de bezwaren van verzoeker, die in wezen betrekking hebben op de omstandigheid dat hij niet op het grondgebied van de Slowaakse Republiek woont en dat hij de familiale, sociale of arbeidsgerelateerde banden die kunnen bijdragen aan een betere reclassering eerder in de beslissingsstaat heeft, op het eerste gezicht ongegrond.
- 19 Anderzijds kan niet buiten beschouwing worden gelaten dat wet nr. 549/2011 het kaderbesluit in Slowaaks recht heeft omgezet. In dit verband geldt de regel dat de nationale rechter bij de uitlegging van het Unierecht rekening moet houden met het geheel van **[Or. 6]** nationale rechtsregels en deze zo veel mogelijk in overeenstemming met het kaderbesluit moet uitleggen, teneinde het daarmee beoogde resultaat te bereiken en de volle werking daarvan te verzekeren (zie bv. de arresten van het Hof van Justitie van 5 september 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, en 8 november 2016, Oğňanov, C-554/14, EU:C:2016:835).
- 20 In overweging 9 van het kaderbesluit staat te lezen dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat de reclassering van de gevonniste persoon dient te bevorderen. Wanneer de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat zich ervan vergewist of de tenuitvoerlegging van de sanctie door de tenuitvoerleggingsstaat zal bijdragen aan de reclassering van de betrokkene, dient zij rekening te houden met factoren als zijn verbondenheid met de tenuitvoerleggingsstaat, meer bepaald met de overweging of het voor hem de

plaats is waarmee hij familiale, taalkundige, culturele, sociale, economische of andere banden heeft.

- 21 Het kaderbesluit dient volgens overweging 15 daarvan te worden toegepast in overeenstemming met het recht van de burgers van de Unie om vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, neergelegd in artikel 18 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.
- 22 In het kaderbesluit wordt, volgens overweging 17 daarvan, met de staat waar de gevonniste persoon „woont”, de staat bedoeld waarmee hij verbonden is uit hoofde van een gewone verblijfplaats en, bijvoorbeeld, familiale, sociale of professionele banden.
- 23 Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van het kaderbesluit wordt met dit besluit beoogd de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat, ter bevordering van de reclassering van de gevonniste persoon, een vonnis erkent en de sanctie ten uitvoer legt.
- 24 In artikel 4, lid 1, onder a), van het kaderbesluit is bepaald dat het vonnis, vergezeld van het certificaat waarvan het model in bijlage I is opgenomen, kan worden toegezonden de lidstaat waarvan de gevonniste persoon onderdaan is en waar hij zijn woonplaats heeft, mits de gevonniste persoon zich in de beslissingsstaat of in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt en hij zijn toestemming heeft verleend voor zover deze krachtens artikel 6 is vereist.
- 25 Volgens artikel 4, lid 2, van het kaderbesluit kunnen het vonnis en het certificaat worden toegezonden wanneer de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, eventueel na overleg tussen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat, zich ervan vergewist heeft dat de tenuitvoerlegging van de sanctie [Or. 7] door de tenuitvoerleggingsstaat de reclassering van de gevonniste persoon ten goede zal komen.
- 26 In artikel 4, lid 3, eerste volzin, van het kaderbesluit is bepaald dat de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat vóór de toezending van het vonnis en het certificaat via passende kanalen overleg kan plegen met de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat.
- 27 Ingevolge artikel 4, lid 4, van het kaderbesluit kan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat tijdens dit overleg bij gemotiveerd advies medelen dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat niet zal bijdragen tot de reclassering en tot een geslaagde maatschappelijke re-integratie van de gevonniste persoon. Indien er geen overleg heeft plaatsgevonden, kan het advies terstond na de toezending van het vonnis en het certificaat worden meegedeeld. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat neemt het advies in overweging en besluit het certificaat al dan niet in te trekken.

- 28 Artikel 6, lid 3, van het kaderbesluit bepaalt dat de gevonniste persoon, indien hij zich nog in de beslissingsstaat bevindt, in de gelegenheid wordt gesteld om zijn mening mondeling of schriftelijk kenbaar te maken. Wanneer over de toezending van het vonnis en het certificaat wordt besloten, zal rekening worden gehouden met de mening van de gevonniste persoon. Indien hij gebruikmaakt van de in dit lid geboden mogelijkheid, wordt, met name met het oog op artikel 4, lid 4, zijn mening aan de tenuitvoerleggingsstaat meegedeeld.
- 29 In artikel 8, lid 1, van het kaderbesluit is bepaald dat de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat een overeenkomstig artikel 4 en volgens de procedure van artikel 5 toegezonden vonnis erkent en onverwijld de maatregelen neemt voor de tenuitvoerlegging van de sanctie, tenzij zij zich beroept op een van de in artikel 9 genoemde gronden tot weigering van de erkenning en de tenuitvoerlegging.
- 30 Volgens artikel 9, lid 1, onder b), van het kaderbesluit kan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat de erkenning van het vonnis en de tenuitvoerlegging van de sanctie weigeren indien er niet is voldaan aan de in artikel 4, lid 1, vermelde criteria.
- 31 Artikel 9, lid 3, van het kaderbesluit bepaalt dat de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat in de in lid 1, onder a), b), c), i), k) en l), bedoelde gevallen, voordat zij besluit het vonnis niet te erkennen en de sanctie niet ten uitvoer te leggen, langs passende weg overleg pleegt met de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, en verzoekt haar in voorkomend geval onverwijld de noodzakelijk geachte aanvullende gegevens te verstrekken.
- 32 Het standaardcertificaat in bijlage I bij het kaderbesluit vermeldt in deel d), punt 4, dat, indien beschikbaar en indien nodig, andere relevante informatie over de familie-, sociale of professionele banden van de gevonniste persoon met de tenuitvoerleggingsstaat moet worden verstrekt.
- 33 Uit de aangehaalde bepalingen van het kaderbesluit volgt dat daarmee wordt beoogd de reclassering van de gevonniste persoon te bevorderen. Volgens de Najvyšší súd is daarom pas aan de in artikel 4, lid 1, onder a), van het kaderbesluit vastgestelde criteria voldaan indien de gevonniste persoon in de lidstaat waarvan hij onderdaan is familiale, taalkundige, culturele, sociale, economische of arbeidsgerelateerde banden heeft op grond waarvan terecht kan worden verondersteld dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in deze lidstaat zijn reclassering zal bevorderen. De nationale Slowaakse regeling – volgens welke een beslissing waarbij aan een onderdaan van deze Staat een tot vrijheidsbeneming strekkende sanctie is opgelegd ook kan worden erkend en ten uitvoer gelegd indien deze onderdaan op het grondgebied van deze Staat slechts in formele zin zijn vaste dan wel tijdelijke verblijfplaats heeft, zonder dat hij daar werkelijk familiale, sociale, arbeidsgerelateerde of andere banden heeft die zijn reclassering kunnen bevorderen, en dit geen geval betreft waarin de gevonniste persoon moet worden verwijderd na de tenuitvoerlegging van de strafrechtelijke sanctie op zijn grondgebied [artikel 4, lid 1, onder b), van het kaderbesluit] – verzekert in deze

optiek derhalve niet de volle werking van het kaderbesluit, in die zin dat de erkenning en tenuitvoerlegging van het besluit in deze gevallen bijdraagt (kan bijdragen) aan de reclassering van de gevonniste persoon.

- 34 Gelet op het bovenstaande, alsmede de omstandigheid dat de nationale rechter die in het kader van zijn bevoegdheid belast is met de toepassing van de bepalingen van het Unierecht, zorg dient te dragen voor de volle werking van deze normen, en daarbij zo nodig, op eigen gezag, elke strijdige bepaling van de nationale wetgeving buiten toepassing moet laten, zonder dat hij hoeft te verzoeken of af te wachten dat deze eerst door de wetgever of door enige andere constitutionele procedure wordt ingetrokken (zie inzonderheid arresten van 9 maart 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, punten 21 en 24; 19 november 2009, Filipiak, C-314/08, EU:C:2009:719, punt 81, en 22 juni 2010, Melki en Abdeli, C-188/10 en C-189/10, EU:C:2010:363, punt 43, en [26 februari 2013,] Ákerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punt 45), is de Najvyšší súd tot de conclusie gekomen dat voor de beslissing in het onderhavige geding het Unierecht moet worden uitgelegd. Daarom heeft deze rechter besloten om de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moet artikel 4, lid 1, onder a), van het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat aan de daarin vastgelegde criteria slechts is voldaan indien de gevonniste persoon [Or. 9] in de lidstaat waarvan hij de nationaliteit heeft, familiale, sociale, arbeidsgerelateerde of andere banden heeft, op grond waarvan met recht kan worden verondersteld dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in deze staat zijn reclassering kan bevorderen, en dat deze bepaling derhalve in de weg staat aan een bepaling van nationaal recht als artikel 4, lid 1, onder a), van wet nr. 549/2011, volgens welke een vonnis in dergelijke gevallen kan worden erkend en ten uitvoer gelegd op grond van louter de gewone verblijfplaats die formeel in de tenuitvoerleggingsstaat is geregistreerd, zonder in aanmerking te nemen of de gevonniste persoon in deze staat werkelijk banden heeft die zijn reclassering kunnen bevorderen?

2. Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 4, lid 2, van het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat ook in het in artikel 4, lid 1, onder a), geregelde geval nog voordat het vonnis en het certificaat worden toegezonden, dient te verifiëren of de tenuitvoerlegging van de sanctie door de tenuitvoerleggingsstaat in overeenstemming is met de doelstelling de reclassering van de gevonniste persoon te bevorderen, en in deze context tevens de in deel d), punt 4, van het certificaat verkregen gegevens dient te vermelden, met name indien de gevonniste persoon volgens de overeenkomstig artikel 6, lid 3, van het kaderbesluit kenbaar gemaakte mening verklaart dat hij concrete familiale, sociale en arbeidsgerelateerde banden in de beslissingsstaat heeft?

3. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 9, lid 1, onder b), van het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat er ook een weigeringsgrond voor de erkenning en tenuitvoerlegging van een vonnis bestaat indien in het in artikel 4, lid 1, onder a), van het kaderbesluit geregelde geval, ondanks de in lid 3 van dit artikel bedoelde raadpleging en de eventuele verstrekking van andere noodzakelijke informatie, niet is aangetoond dat er familiale, sociale, arbeidsgerelateerde of andere banden bestaan op grond waarvan met recht kan worden verondersteld dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat zijn reclassering kan bevorderen?

[omissis] [informatie over de rechtsmiddelen]

Bratislava, 29 mei 2018

JUDr. František M o z n e r

President van de kamer